

Sygnatura akt IV Ka 731/22

**1.**

**2. WYROK**

**2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 5 października 2022 r.

**4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:**

<b>1. Przewodniczący:</b>	<b>1. SSO Agnieszka Połyniak</b>
<b>1. Protokolant:</b>	<b>1. Marta Synowiec</b>

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2022 r.

**6. sprawy D. J.**

**7. syna E. i M. z domu Ł.**

**8. urodzonego (...) w D.**

**9. oskarżonego z art. 288 § 1 kk**

**10. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego**

**11. od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku**

**12. z dnia 11 maja 2022 r. sygnatura akt II K 1674/21**

**I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**

II. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. 840 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem jego pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 120 zł opłaty za to postępowanie.

## UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 731/22	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. <b>CZĘŚĆ WSTĘPNA</b>		
1.1. <b>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>		
Wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 maja 2022r. w sprawie sygn. akt II K 1674/21		
1.2. <b>Podmiot wnoszący apelację</b>		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. <b>Granice zaskarżenia</b>			
1.1.1. <b>Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. <b>Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
<b>1.4. Wnioski</b>				
#	uchylenie	#	zmiana	
<b>2. Ustalenie faktów w związku z dowodami</b>				

<b>przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</b>				
<b>1.5. Ustalenie faktów</b>				
<b>1.1.3. Fakty uznane za udowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
<b>1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
<b>1.6. Ocena dowodów</b>				
<b>1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
<b>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</b>				

<b>niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego w pisemnej apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>a) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który skutkował przypisaniem oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. zamiast wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. i który polegał na ustaleniu, że oskarżony zniszczył dwa przęsła ogrodzenia pokrzywdzonego, podczas gdy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżonego,  
prawidłowo  
przeprowadzonych  
ocenionych przez  
Sąd I instancji,  
którym Sąd I  
instancji dał wiarę  
w całości wyniku,  
że oskarżony nie  
zniszczył pręseł  
ogrodzenia  
pokrzywdzonego,  
tylko zniszczył taśmy  
osłonowe, których  
wartość nie  
przekraczała kwoty  
500,00 zł;

b) obrazę przepisów  
postępowania tj. art.  
193 § 1 k.p.k. w  
zw. z art. 366 §  
1 k.p.k. skutkującej  
uznaniem  
oskarżonego za  
winnego popełnienia  
przestępstwa z art.  
288 § 1 k.k. zamiast  
wykroczenia z art.  
124 § 1 k.w.,  
a polegającej na  
nieprzeprowadzeniu  
z urzędu dowodu  
z opinii biegłego  
sądowego  
rzeczoznawcy  
budowlanego, gdy w  
świetle okoliczności  
sprawy, było to  
niezbędna do  
ustalenia wyceny  
szkody.

Na rozprawie  
odwoławczej  
obrońca  
oskarżonego  
dodatkowo wskazał  
na brak dokonania  
przez Sąd I

	instancji ustaleń strony podmiotowej zarzucanego oskarżonemu przestępstwa.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.  Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, słusznie przyjmując, że oskarżony poprzez wyrwanie z dwóch przęseł ogrodzenia górnych taśm osłonowych dokonał zniszczenia tych przęseł, a nie tylko samych taśm. W wyniku działania oskarżonego doszło bowiem do zniszczenia dwóch przęseł ogrodzeniowych, które nie spełniały już swojej funkcji i wymagały wymiany w celu przywrócenia ogrodzenia do stanu poprzedniego w taki sposób, by ogrodzenie odzyskało uprzednią funkcjonalność. Okoliczność tę		



potwierdzają wyniki oględzin przedmiotowego ogrodzenia.

Zniszczone zostały nie tylko taśmy, ale i klipsy mocujące, zaś same panele zostały wygięte (k.16 -16v).

Ponadto apelujący niezasadnie przyjmuje, że wartość zniszczonych rzeczy, w tym przypadku górnych taśm osłonowych (tylko w tym zakresie dostrzega bowiem konieczność wymiany) stanowi kryterium rozdzielające przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. od wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Z uwagi na konstrukcję przestępstwa i wykroczenia konieczne jest bowiem ustalenie wysokości uszczerbku wywołanego przez niszczenie, uszkodzenie lub uczynienie rzeczy niezdatną do użytku. Przepis art. 124 § 1 k.w. wyraźnie wskazuje bowiem, że granicą między występkiem, a wykroczeniem uszkodzenia rzeczy jest **wysokość szkody**, która nie

przekracza 500 zł.  
Należy podkreślić,  
że przepis art.  
124 § 1 k.w.  
nie posługuje się  
pojęciem wartości  
rzeczy, lecz  
terminem „szkoda”.  
Przesądza to, że  
wysokość szkody,  
nie zaś wartość  
uszkodzonej rzeczy,  
decyduje o  
kwalifikacji  
zachowania sprawcy  
jako przestępstwa  
lub też wykroczenia  
(wyrok Sądu  
Najwyższego z dnia  
22.10.1998 r., sygn.  
III KKN 146/97).  
Szkoda to w  
tym wypadku nie  
innego, jak różnica  
między wartością  
rzeczy przed i po  
zniszczeniu,  
uszkodzeniu lub  
uczynieniu jej  
niezdatną do użytku.  
Inaczej to samo  
ujmując, jest to koszt  
przywrócenia stanu  
sprzed popełnienia  
czynu zabronionego  
(wyrok Sądu  
Najwyższego z dnia  
6 lutego 2018  
r., sygn. II KK  
317/17). Nie sposób  
zatem zaaprobować  
twierdzenia  
apelującego, że  
oskarżony winien  
opowiadać jedynie  
do wysokości  
wartości  
poszczególnych  
składników  
zniszczonych paneli

(ewentualnie ich sumy). W świetle powyższego nie można przyjąć, jak chce tego obrońca, że rozmiar szkody zamyka się jedynie kwotą odpowiadającą wartości zniszczonych taśm osłonowych. Poza uwagą skarżącego pozostało zaś to, że w trakcie zrywania taśm doszło także do zniszczenia samych przęseł, co z kolei wymagało kompleksowej naprawy tej części ogrodzenia, a to łączyło się nie tylko z koniecznością zakupu taśm osłonowych, ale całych niepogiętych paneli, a także innych elementów koniecznych do ich montażu oraz kosztami wykonania naprawy ogrodzenia, w tym koniecznością demontażu słupków ogrodzeniowych i ponownego ich zamontowania.

Sąd I instancji dokonał zatem prawidłowej wyceny szkody w oparciu o przedstawioną przez pokrzywdzonego wycenę (zamówienie od klienta (...)) k. 11). Nie ulega wątpliwości,

że wycena powinna być jak najbardziej obiektywna, ale jak wskazano powyżej, winna też odnosić się do stanu uszkodzonej rzeczy sprzed zaistnienia szkody i obejmować wszystkie koszty związane z przywróceniem stanu poprzedniego ogrodzenia.

Przedstawiona przez pokrzywdzonego wycena obejmowała pełen kosztorys, a nadto została wykonana przez firmę, która uprzednio montowała ogrodzenie na posesji pokrzywdzonego.

Brak jest zatem podstaw do tego, aby kwestionować tę wycenę tylko z tego powodu, że została ona przedstawiona przez pokrzywdzonego.

Naturalną wręcz rzeczą było, że pokrzywdzony do tej firmy zwrócił się o wycenę napraw i z usług tej firmy chciał skorzystać. Nie należy też zapominać, że sam oskarżony z tą właśnie firmą prowadził rozmowy w sprawie naprawy uszkodzonego ogrodzenia. W tej sytuacji

kwestionowanie kosztów naprawy ogrodzenia, a tym samym powstałej szkody uznać należało za niezasadne. Skoro pokrzywdzony w sposób w pełni wiarygodny, przedstawiając stosowną wycenę z firmy montującej wcześniej ogrodzenie na jego posesji, udokumentował koszt jego naprawy, a wyliczona w ten sposób kwota w żadnej mierze nie budzi wątpliwości (wyliczenia dokonał podmiot zawodowo zajmujący się tego typu pracami), to brak było podstaw przemawiających za potrzebą dopuszczenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy budowlanego na okoliczność ustalenia wysokości szkody. Przede wszystkim wskazać należy, że Sąd może dopuścić, na mocy art. 193 § 1 k.p.k., dowód z opinii biegłego, jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości

specjalnych. Z  
powyższego wnika  
zatem, że  
konieczność  
dopuszczenia opinii  
biegłego  
rzeczoznawcy  
wystąpić może  
wtedy, gdy  
udokumentowana  
kwota szkód rodzi  
uzasadnione  
podejrzenia, co do  
jej prawdziwości  
lub jej oszacowanie  
niewątpliwie  
wymaga wiadomości  
specjalnych. Jeżeli  
natomiast zakres  
szkód da się  
określić w sposób  
niewątpliwy w  
oparciu o dowody  
zebrane w sprawie,  
to powołanie  
biegłego uznać  
należy za zbędne.  
Słusznie zatem Sąd  
I instancji na  
rozprawie w dniu  
11 maja 2022r.  
oddalił wniosek  
dowodowy obrońcy  
oskarżonego w tym  
zakresie uznając,  
że w sposób  
oczywisty zmierza  
on do przedłużenia  
postępowania. Z  
tożsamyh powodów  
ponowiony w  
postępowaniu  
odwoławczym  
wniosek o  
dopuszczenie tego  
dowodu został  
oddalany przez Sąd  
odwoławczy. W  
kontekście  
poczynionych wyżej

uwag za bezzasadny  
uznać zatem  
należało zarzut  
apelującego  
dotyczący obrazy  
przepisów art. 193 §  
1 k.p.k. w zw. z art.  
366 § 1 k.p.k., która  
polegać miała na  
nieprzeprowadzeniu  
dowodu z opinii  
biegłego  
rzeczoznawcy  
budowlanego na  
okoliczność  
ustalenia wysokości  
szkody i to poprzez  
wykazanie wartości  
poszczególnych  
elementów, z  
których składa się  
poszczególne panele.  
Nie polega przy  
tym na prawdzie,  
że przyjęto jako  
wartość szkody  
wartość ogrodzenia  
(vide uzasadnienie  
wniosku, k. 169).

Na uwzględnienie  
nie zasługiwał także  
podniesiony w toku  
rozprawy  
odwoławczej zarzut  
dotyczący brak  
dokonania przez Sąd  
I instancji ustaleń  
strony podmiotowej  
zarzucanego  
oskarżonemu  
przestępstwa.

Przede wszystkim  
wskazać należy, że  
przestępstwo z art.  
288 § 1 k.k. może  
być popełnione tylko  
umyślnie. Przepis  
ten nie penalizuje  
bowiem

nieumyślnego zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia rzeczy niezdatną do użytku. W takim przypadku doszłoby jedynie do deliktu cywilnego, który stanowiłby podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej. Ponadto zauważyć należy, że już z samego opisu czynu wynika wprost, że oskarżony poprzez wyrwanie z dwóch przęseł górnych taśm osłonowych działał z bezpośrednim zamiarem zniszczenia tych przęseł. Zachowanie oskarżonego nie było przypadkowe i nie wynikało z naruszenia reguł ostrożności, ale było celowym działaniem, po to aby wyrządzić szkodę w mieniu pokrzywdzonego, co przesadza o jego umyślności. Trudno uwierzyć, że tego typu zniszczeń dokonałby „niechcący”, tj. nie mając zamiaru zniszczenia, dokonałby tego na skutek niezachowania reguł ostrożności wymaganych w danych okolicznościach



<p>mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.  Deklarowany stan nietrzeźwości nie stanowi tu bowiem przesłanki, która ową nieumyślność mogłaby uzasadniać, zwłaszcza jeśli uwzględni się zarejestrowany sposób działania.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca oskarżonego w pisemnej apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku co do istoty sprawy, przez zakwalifikowanie przypisanego oskarżonemu czynu jako wykroczenia z art. 124 § 1 k.w.</p> <p>Na rozprawie odwoławczej obrońca oskarżonego wniósł o uniewinnienie oraz alternatywnie o uchylenie zaskarżonego wyroku celem ustalenia strony podmiotowej przestępstwa, ponieważ w tym zakresie sąd rejonowy ustaleń nie poczynił.</p>	<p># zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Uznanie wniosków obrońcy oskarżonego za niezasadne było konsekwencją przedstawionej wyżej oceny zarzutów apelacyjnych, które nie mogły doprowadzić do wskazanych we wnioskach zmian. Nieskuteczne są także wnioski alternatywne, bowiem sprawstwo oskarżonego jest niewątpliwe, a przesłanki uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, określone w art. 437§2 k.p.k. nie wystąpiły. Apelujący nie wskazał także takich podstaw.</p>	
<p>4. <b>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>	
<p>4.1.</p>	

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. <b>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>	
1.7. <b>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 maja 2022r. w sprawie sygn. akt II K 1674/21 pkt I – V części rozstrzygającej	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Za utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy przemawiały wyniki oceny zarzutów podniesionych w apelacji. Sąd II instancji podziela ustalenia Sądu orzekającego zarówno w zakresie stanu faktycznego sprawy, jak i dokonanej jego oceny na płaszczyźnie	

<p>prawnokarnej, w tym także wymierzonej sprawiedliwej kary pozbawienia wolności. Nie można bowiem pominąć uprzednie karalności D. J., co słusznie dostrzegł i podniósł Sąd meriti, wymierzając karę.</p>			
<p>1.8. <b>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. <b>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>			
<p>1.1.7. <b>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b></p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

	nowo przewodu w całości		
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. <b>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>			
1.10. <b>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
<b>6. Koszty Procesu</b>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II i III	<p>Na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 11 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem jego pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze rozstrzygnięto na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., a w oparciu o przepis art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzono oskarżonemu opłatę w wysokości 120 zł.</p>	
7. <b>PODPIS</b>		

SSO Agnieszka Połyniak	
---------------------------	--

1.11. <b>Granice zaskarżenia</b>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 maja 2022r. w sprawie sygn. akt II K 1674/21		
<b>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>0.1.1.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# zmiana